

**Ion
SCOROBETE**

Dragoste

Alcătuim un singur trup
respirăm ca un arbore care-și fabrică propriul
sânge
mă ard palmele tale cum aș ține soarele
în molecule
de așterni covorul de vis replica nopții
să miroase a primăvară

alcătuim oglinzi paralele
un fir translucid desenează cuvântul
consolidează
rescrierea muțeniei fericirii

înaintăm în același pas
pe o stradă cu proiect înalt pentru ca
dincolo de orice invidie să
ne recuperăm întârzierile după ceasornicul
din piept
când așezate gura pe gură transmit
clocotului sporul flux
reflux
prin liniștea captată

Consemn

Să nu plec stăruie astrul tăcerii
complimentar
să apăs tastele oricât de reci
să mai fac un rabat la intoleranță
să deschid fereastra până
în Calea Lactee
să domolesc ascendența semnelui minus
să mă descriu în certitudinea
secvenței tale
dragoste
chiar dacă mă latră câinii în inbox
ori nu mai răspunzi la mesaje
să decantez luminișul după-amiezii
rezervele de inconstanță
gândurile prea sărate
nămolurile din fotografiile ades expuse
povestea în stare să se frângă
pe final
abia apoi să rostesc
să pun pe mine o haină solidă
impermeabilă
pentru un timp care cine știe ce va culege
ca o albină
neputincioasă

Întindere

În conturul visului marginea e reflexă
mărgelele cu care ne spălăm
teama de a ne pierde
înstelează în iarba crudă
bolta
ne îmbrățișează cuvertura din mătase albastră
astfel încât globulele roșii ni se topesc
în carnea dorinței
o pândă fierbinte în mine e replica ta
semne incidente aleargă
complementar aceluiși chin
pe serpentina cu deschidere
la pagina neîndestulată

Încurajare de fond

Într-o mână țin inima mea în cealaltă
inima ta
cu amândouă mă leg la ochi
să te văd doar pe tine
întru în casa ideală și te aștept
pâna una alta
îngrijesc grădina interioară
a bucuriei
firescul
iubirea să stăpânească ordinea lucrurilor
preparatele pe aragaz
temperatura optimă la cada din baie
paharele luna
patul alb desfăcut
să se desferece toate piedicile
să te primească
de azi până într-un mâine fără final
nesomnul
căruia închinăm

Chitara îngerului

Înregistrat într-o căpiță de fân la mâna
zilei și a nopții
deasupra unui mormânt verde
al ierbii
aud greierii la chitara îngerului
aiurea
amplifică o înclinație
cu trimitere
la care ai pus umărul
sentință fără judecător anume
ivită pe când dormeau câinii lui meda
sub malul întunerului de nord
în grădină
mi se deschiseră ochii
să scriu cu înfățișarea timidă
lucrată sub sigiliul magiei
lui Jupiter

Atlas

Și iată că nici în titania viața nu e mai roz
frânt de oboseală cum ești
cerul e tot mai aproape
de vulcanul acesta de care mă sprijin
iar confuzia liniilor ce se absorb
în chip de umeri
îmi trece prin ochi și inimă
ca prin perdea
umbra meduzei pe care o alungi

tăcerea ta de piatră
nu se mai potrivește acestei
distanțe
nici varianta cu merele infestate
nici anecdota cu cereale modificate
genetic
în calculul versiunii

Echilibru

În sfera duminicii
forțele oarbe dau la pace pretenții
deschise
Dumnezeu se odihnește în mine
copil neviciat
căci îl citesc cu toate simțurile la care
mi-a dat acces
de-mi spune că ceea ce n-am pierdut voi
pierde
dintr-un spirit al proporțiilor
pasărea nevăzută ciugulește fiecare
centimă
a dezechilibrului

cert ar fi doar ceea ce se petrece sub
aureola
acestui moment
în care răsfoiesc marile minciuni
ale lui Gutberlet
și ignor orice scop cu termen
sugerat sub lumina vioaie a artificului

lumi anglo-saxone

Elena CIOBANU

Stridență de pixeli

Există o serie de anunțuri și reclame pe internet care, în ciuda eforturilor lor vădite de a fi cât mai convingătoare, au un efect invers în ce mă privește. Cauza principală pentru care ele îmi trezesc repulsia este estetică: indiferent de produsele la care fac referire, imaginile respective păcătuiesc printr-o exagerare grosolană a culorilor, a animației, a sugestiilor. O burtă dizgrațioasă care scade și se umflă la loc, mișcări las-cive repetate obsesiv, o față care e acoperită de un terci groaznic la culoare, chipurile pentru a o întineri, nu poartă în ele nicio finețe sau ironie. Scopul e transparent într-un mod brutal, cu atât mai mult cu cât aceste imagini îți invadează ecranul vrei, nu vrei.

Recent, pe un site de ziar, găsesc afișat cu litere de-o șchioapă un mesaj scris simplu, aparent fără nicio legătură cu imaginile de prost gust din jur. E vorba despre o „metodă revoluționară” de regenerare spectaculoasă a tenului în 15 minute care face trimitere la studii în laborator și experiență în cercetare. Neavând ce face, dau click, cu ideea: ia să văd cine mă poate convinge pe mine că există așa ceva. Ajung pe o pagină încărcată de titluri și de „dovezi”. Prima dintre acestea este „o doamnă din Zimnicea” (al cărei nume îl trec sub tăcere) care a fost „fericita beneficiară” a unui tratament pentru întinerirea tenului, pus la punct undeva, în Boston, de un profesor universitar (al cărui nume nu l-am putut deloc găsi pe internet mai apoi). Într-un filmuleț de vreo zece minute, doamna din Zimnicea își arată chipul adânc brăzdat de vremuri și nevoi, se lasă unsă cu miraculoasa cremă, iar apoi așteaptă cuminte, mereu întorcând fața pe o parte și pe alta în fața camerei care surprinde, sub ochii extaziați ai spectatoarelor prezumtive, procesul rapid de nivelare și frăgezire a feței.

Desigur, „doamna din Zimnicea” nu e singurul argument în favoarea acestui produs miraculos. Se prezintă fotografii de la un congres medical „din America”, cu imagini de țesuturi epiteliale comparate, se descrie felul în care doamnele care au folosit o cremă pentru vergeturi au descoperit, „din greșeală”, că ea dă rezultate spectaculoase pe ten, se subliniază faptul că, deocamdată, crema este disponibilă în cantități reduse, cu fraza aiuritoare că „în România, produsul se află în faza de testare de piață” și că doar „unul din 100 de solicitanți” va primi cutiuța mult visată. Urmează un cârd de comentarii (toate pozitive!) venite din partea celor care spun că deja au comandat sau că urmează să comande produsul. În sfârșit, ca să nu mai ai nicio îndoială, apar mereu pe ecran, într-un colț, informații actualizate la secundă despre numărul de vizitatori „din acest moment” (nu sunt niciodată mai puțin de 250) și despre cine „tocmai a comandat” crema: „doamna Ștefania din Dej, domnul Darie din Galați, doamna Veta din Târgoviște” (și, vorba aceea, tot neamul lor). Ei sunt marcați, pentru mai multă vizibilitate, cu niște puncte roșii pe o hartă verde a României.

Când dai să treci mai departe, să vezi ce se întâmplă dacă te transformi în potențial cumpărător, îți sare la jugulară o scădere semnificativă de preț: pentru că producătorii sunt în probe și vor să fie buni samariteni, or să te taxeze doar cu 377 lei, în loc de 714. În acest moment, plictisit și edificat, dai să părăsești site-ul. Ce să vezi? Ți se mai face rapid privilegiul de a primi o ofertă „incredibilă”: în loc de 377, vei plăti doar 236 lei. Dacă nu te-ai lămurit până acum cam ce părere au despre tine autorii acestei trebușoare, acum e ultima ta șansă...

Întorcându-mă peste vreo două zile la site-ul de ziar de unde pornisem inițial, deschid o altă imagine pe același subiect al tinerității veșnice și tâmpe. Stupoare: trimiterea e spre același loc, spre aceeași doamnă din Zimnicea. Încă alte trei imagini diferite trimit tot acolo. Comentariile entuziaste de ieri sunt la locul lor, numai că apar a fi fost trimise „cu 12 minute în urmă” sau „cu o oră în urmă”. Din curiozitate, sacrific un minut din viață și dau o căutare cu numele cremei respective pe Google. Ajung la site-ul oficial, unde lucrurile nu sunt nici pe departe atât de deocheate. Imaginea de prezentare are un stil al ei, informațiile par neexagerate (nu se promite niciun miracol în 15 minute) și nu ți se fac favoruri copleșitoare: e unul din site-urile care nu își propun să-ți mănânce timpul și nervii decât dacă vrei neapărat.

Poate că e o pierdere de timp să studiezi/observi astfel de lucruri, dar din ele aflu că există un raport direct proporțional între stridența pixelilor manevrați de escrocii lumii virtuale și prostia celor pe care ei îi taxează.